09/07/2020

Σήμερα εορτάζει η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας Τίχβιν

/ Ορθόδοξες Προβολές

Σήμερα γιορτάζει η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας του Τίχβιν στη Ρωσία, που έχει σώσει πολλές φορές τα βόρεια σύνορα της σλαβικής χώρας.
Σύμφωνα με την παράδοση, η εικόνα αυτή βρέθηκε στο τέλος του XIV αιώνα. Ως εκ θαύματος αυτή πολλές φορές εμφανίστηκε σε διαφορετικά σημεία, σε διαφορετικούς τόπους — από την Λαντόγκα μέχρι τις όχθες του ποταμού Τίχβινκα. Έτσι, η προφορική παράδοση λέει για την συγκεκριμένη εικόνα:
«Από τη χαραυγή, πηγαίνοντας μέσω του αέρα από το ένα χωριό στο άλλο, φερόμενη από τους αγγέλους αοράτως, η εικόνα εμφανιζόταν στους κατοίκους της περιοχής».

Στο σημείο της τελευταίας της εμφάνισης αργότερα ιδρύθηκε η Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου του Τίχβιν, στην οποία βρίσκεται και η εικόνα έκτοτε.

Η ιστορία της είναι γεμάτη από θαύματα, ένα εκ των οποίων ήταν η απελευθέρωση του καθεδρικού της μονής από το σουηδική πολιορκία το 1613. Η εικόνα τότε έσωσε και την πόλη του Νόβγκοροντ. Το μοναστήρι υπερασπιζόταν, το 1613, με λίγους άνδρες ο Σεμέν Βασίλιεβιτς Προσοβόφσκι (14) . Οι πολιορκητές Σουηδοί

εξαγριωμένοι απεφάσισαν να ισοπεδώσουν το μοναστήρι . Τότε μια ευλαβεστάτη γυναίκα, που λεγόταν Μαρία και που δυο χρόνια πριν, όντας εκ γενετής τυφλή, είχε αποκτήσει το φως της με θαύμα της Παναγίας του Τίχβιν, είδε σε όραμα τη Θεομήτορα, «Πες σε όλους», την πρόσταξε, «να περιφέρουν την εικόνα μου στα τείχη και θα δουν το έλεος του Θεού». Όταν διαδόθηκε η είδηση της θεομητορικής εμφανίσεως, οι πολιορκητές πανικόβλητοι άρχισαν να φεύγουν τρέχοντας μακρυά από τη μονή. ‘Αλλη μια φορά οι Σουηδοί ήλθαν για τρίτη φορά με σκοπό την καταστροφή της μονής. Οι μοναχοί σκέφθηκαν τότε να πάρουν την εικόνα της Παναγίας και να φύγουν για τη Μόσχα. Διαπίστωσαν, όμως, με δέος και έκπληξη πως η εικόνα ήταν ασήκωτη. Με κανένα τρόπο δεν κατάφεραν να τη μετακινήσουν από τη θέση της. Κατάλαβαν, λοιπόν, πως ήταν θέλημα της Θεοτόκου να μείνει εκεί, για να υπερασπισθεί η ίδια το μοναστήρι της. Στο μοναστήρι παρέμειναν οι μοναχοί που βρήκαν ακόμη κάποιους πιστούς και θαρραλέους μαχητές. Έστειλαν κατασκόπους για να συγκεντρώσουν πληροφορίες για την προέλαση και τη δύναμη του στρατού. Ο Σουηδικός στρατός ήταν αναρίθμητος. Αλλά η Δέσποινα του κόσμου δεν άφησε τους Σουηδούς να πλησιάσουν. Σε απόσταση μισής ημέρας από τη μονή, πίσω από τον ποταμό Σιάσι, τους φάνηκε ότι ένα τεράστιο και πάνοπλο στράτευμα τους περικύκλωσε με αστραπιαία ταχύτητα. Ανήμποροι να το αντιμετωπίσουν, οι Σουηδοί τράπηκαν σε φυγή άτακτη και διαλύθηκαν. Με τη χάρη της εικόνας της Παναγίας, το 1771, ο λαός θεραπεύθηκε από την επιδημία της πανώλης. Οι Χριστιανοί σέβονταν το ιερό εικόνισμα της Παναγίας και απέδιδαν πάντοτε τιμές ευλάβειας με τις προσευχές και τις δεήσεις τους. Γι’ αυτό και την λιτανεύουν 24 φορές το χρόνο, την θεωρούν. προστάτιδα της οικογένειας και εκείνη που θεραπεύει ιδιαίτερα τα μικρά παιδιά. Την ίδια αυτή εικόνα είχαν συνοδεία τους οι Ρώσοι στρατιώτες στην εποχή του Πατριωτικού Πολέμου κατά του Ναπολέοντα το 1812 και τους βοήθησε στην ηρωική μάχη της πεδιάδας του Μπορoντίνο, ενώ στη συνέχεια η εικόνα είχε μεταφερθεί και στα τάγματα πολιτοφυλακής του Κριμαϊκού Πολέμου κατά τα έτη 1855-1856.

Το 1920, τα στρατεύματα των Σοβιέτ έκλεισαν το μοναστήρι της Παναγίας και η εικόνα της Θεοτόκου μεταφέρθηκε στο Εθνογραφικό Μουσείο. Παρ’ όλα αυτά φημολογείται ότι η εικόνα της Παναγίας του Τιχβίν, με εντολή του ίδιου του Στάλιν στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, μεταφερόταν με ένα αεροπλάνο που πετούσε επάνω από τη Μόσχα και τα ναζιστικά στρατεύματα δεν κατάφεραν ποτέ να καταλάβουν τη ρωσική πρωτεύουσα.

Επίσης, στο τέλος του 1941, στο Τίχβιν έγιναν αιματηροί αγώνες, που είχαν ως αποτέλεσμα τη ματαίωση του σχεδίου του πλήρους αποκλεισμού του Λένινγκραντ. Οι πιστοί δεν έχουν καμία αμφιβολία για την θαυματουργική επέμβαση της Παναγίας και τότε.

Η ίδια η πόλη του Τίχβιν βρέθηκε υπό χιτλερική κατοχή μόνο για ένα μήνα, τον Νοέμβριο του 1941. Ωστόσο, εκείνη τη σύντομη περίοδο η εικόνα κατασχέθηκε από το μοναστήρι από τους Γερμανούς, όπως και όλα τα ιερά κειμήλια. Μεταφέρθηκε πρώτα στο Πσκοφ κι έπειτα στη Ρίγα της Λετονίας.

Φύλακάς της έγινε ο Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης (Гарклавс), του οποίου τη διαθήκη το 2004 εκτέλεσε ο θετός γιος του, πρωθιερέας Σέργιος, ο οποίος μέχρι τον ευλογημένο θάνατό του το 2015 ήταν ομολογητής του καθεδρικού ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου (της μονής) και θεματοφύλακας μιας καταπληκτικής ιστορίας. Εκείνος επέστρεψε το 2004 την θαυματουργή εικόνα στην Μονή!